

Ημερολόγιος

Αριθ. 29.

Εκδίδεται
ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΘΗΝΑΙ—ΤΕΤΑΡΤΗ
22 Αύγουστου 1879.

Έτος Ζ΄.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ

«ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ» και «ΑΡΧΙΔΟΧΟΥ»

Εν Ελλάδι έτη 1. δρ. 14. Έν τῷ Έξωτ. φρ. 20
Διά τὰ Δημόσια Γραφεία δραχ. 30.

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ

Π. ΠΗΓΑΔΙΩΤΗΣ, Κ. ΠΑΠΑΞΠΥΡΙΔΗΣ και
Ι. ΒΕΡΒΕΡΗΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ κλπ.

Δι' Έκαστον στίχ. λεπτ. 50. Αι αποδείξεις
υπογράφονται παρ' μόνον τοῦ Π. Πηγαδιώ-
του. Η συνδρομή είναι υποχρεωτική δι' έν
Έτος και πληρώνεται έν Αθήναις.

ΤΑ ΠΑΡΑΠΟΝΑ

Ακόμη οί συνδυασμοί δέν κατηρτίσθησαν και ή αντιπολίτευσις βλέπει κατ' όναρ φάσματα έπεμβάσεων, αποκλεισμών και καταδιώξεων, άτινα ώς πραγματικά εκλαμβάνουσα, θρηνεί και οδύρεται, καταγγέλλουσα έν τῇ παραγῆ της είς τό κοινόν τήν κυβέρνησιν διά τας όποιας όνειρεύεται σκίας, αιτινες τήν καταπτοοῦσι και τας φρένας της διασαλεύουσι.

Τά φάσματα ταῦτα διαταράττουσι τούς ύπνους της αντιπολιτεύσεως, ήτις έγειρομένη ανακράζει, «άπελπισία, άπελπισία! ή κυβέρνησις υποστηρίζει τούς αντιθέτους ήμῶν και καταδιώκει ήμᾶς. Ίδου οί Νομάρχαι, οί Έπαρχοι, οί Ταμίαι, οί Έφοροι, οί Τελῶναι, ή στρατιωτική επί τέλους δύναμις, πάντες οὔτοι τρίζουσι τούς οδόντας καθ' ήμῶν, μάς άπειλοῦσι, μάς καταδιώκουσι!»

Τοῦ κ. Ζαίμη πολλάκις της νυκτός διακόπτεται ό ύπνος και περιδεής κρύπτεται είς τινα τοῦ θαλάμου του γωνίαν, ένθα υποκώφως εκφράζει τὰ παράπονά του κατά τῶν φασμάτων, άτινα ή καταπεπληγμένη αὐτοῦ φαντασία πλάττει και αὐτός πραγματικά θεωρεῖ.

Και οί λοιποί αντιπολιτευόμενοι τὰ αὐτά περίπου όνειρεύονται και διά τοῦτο ήρξαντο από τοῦδε νά κτεξανίστανται κατά τῶν έπεμβάσεων, τῶν αποκλεισμών και τῶν καταδιώξεων της εκτελεστικῆς εξουσίας!

Πανταχοῦ οί δήλαιοι φαντάζονται, ότι καταδιώκονται υπό δυνάμεων ανυπάρχτων, υπό σκιῶν και φασμάτων, άτινα δεινῶς νο-

μίζουσιν ότι άπειλοῦσιν αὐτούς, όπως τούς κλείσωσι τήν θύραν τοῦ βουλευτικοῦ περιβόλου και άποσπέρήσωσιν οὔτω τήν πατρίδα τῶν φώτων, της έμπειρίας και της φιλοπατρίας των!

Δέν άρνούμεθα ότι ή κυβέρνησις θέλει εξασκήσει τήν ήθικὴν αὐτης έπιρροήν και δύναμιν πρὸς υποστήριξιν τῶν αποδουησόμενων είς τας επικειμένας βουλευτικὰς εκλογὰς φίλων της, οὐδ' ότι θὰ μένη, νομιζόμεν, άπαθῆς θεατῆς επί τοῖς κατεργαζόμενοις υπό τῶν αντιπολιτευόμενων αντιδραστικοῖς μέσοις, άλλ' άποκρούομεν τήν άποδιδομένην αὐτῇ αιτίασιν, ότι θὰ κινήση γῆν και θάλασσαν, πρὸς αποκλεισμόν τῶν αντιπάλων και ανάδειξιν τῶν έαυτης φίλων. Τοῦτο μόνον είς τήν φαντασίαν τῶν αντιπολιτευόμενων εύρίσκει ύπόστασιν.

Αί εκλογαί της άρτι ληξάσης βουλευτικῆς περιόδου διεξήχθησαν υπό τοῦ κ. Τρικούρη. Και όμως ό κ. Κουμουνδοῦρος ήρίθμει έν εκείνη περισσοτέρους οπαδούς ή όσους όλοι οί άλλοι έν τῇ βουλῇ κομματάρχαι όμοῦ είχον, όπερ πασιφανῶς τεκμηριοῖ, ότι ό κ. Κουμουνδοῦρος χαίρει τήν μεγαλειτέραν έν τῷ τόπῳ έπιρροήν και ότι εἶνε ό ισχυρότερος και ανώτερος τῶν παρ' ήμῖν λεγομένων πολιτικῶν.

Ό κ. Κουμουνδοῦρος λοιπόν δέν έχει ανάγκην νά μεταχειρισθῆ τήν δύναμιν της εξουσίας, όπως άποκλείση τούς αντιπολιτευόμενους και υποστηρίξῃ τούς πολιτικούς αὐτοῦ φίλους. Οὔτοι άρκετήν έν ταῖς έπαρχίαις των εξασκοῦν έπιρροήν, ώστε νά έχωσι τήν έπιτυχίαν βεβαίαν.

Τοῦτο και μόνον άρκεῖ νά άνασκευάσῃ τας άδίκους κατά της κυβερνήσεως κατηγορίας περί έπεμβάσεων κτλ. της τοσοῦτον

άτέχνως από τῶν αντιπολιτευόμενων έξυφαινομένης, και νά άποδείξῃ τήν ασθένειαν αὐτῶν.

Και εικότως οί αντιπολιτευόμενοι γνωρίζοντες τήν έαυτῶν αδυναμίαν, προβλέπουσι τήν άποτυχίαν των έντρεπόμενοι δὲ νά διομολογήσωσι τήν αληθῆ της άποτυχίας αιτίαν, καταγίνονται ν' άποδώσωσι ταύτην είς τας έπεμβάσεις δήθεν της εξουσίας, προπαρασκευάζοντες τὰ πράγματα, ώστε νά πείσωσι τό κοινόν ότι ή άποτυχία των προήλθεν οὐχι εκ της αληθοῦς αιτίας, ήτοι της αδυναμίας των, άλλ' εκ τῶν κυβερνητικῶν έπεμβάσεων.

Οί πάντες όμως γνωρίζομεν, ότι αἱ αιτίαι αὐται εἶνε τοῦ συρμοῦ και ότι αἱ φαντασμαγορίαί των αντιπολιτευόμενων δέν θὰ κλονίσωσι τας πεποιθήσεις τοῦ κοινοῦ, όπερ σαφῶς γνωρίζει τας δυνάμεις και τήν ποιότητα εκάστου τῶν πολιτευόμενων.

ΝΕΑ

Ποικίλα και Διάφορα.

Οί Έπίτροποι μας καθώς και οί Τουρκοί συνήλθον τήν Κυριακήν. Είς τήν συνεδρίασιν αὐτῇ ό Σαφὲς εἶπε, ότι ή Τουρκία δέχεται από περιποίησιν πρὸς τας δυνάμεις ως βάζει τήν συνθήκην τοῦ Βερολίνου διά τὰ μεθόρια μας, άλλὰ με τήν παρατήρησιν ότι όπου εἶνε ανάγκη θὰ τήν μεταβάλουν. Αμα ήκουσαν αὐτὰ οί έπίτροποι μας άπήντησαν ότι εἶνε αδύνατον νά παραδεχθῶν με τέτοια συμφωνία, ή όποία αρχίζει τὰ καλά της Ηρέβεζας, άλλὰ πάλι εξήτησαν προθεσμίαν έως τήν Πέμπτην αύριο, διά νά τούς άπαντήσουν άκόμη καθαρώτερα και έτσι διελύθησαν πάλι. Δέν τὰ λέγαμε; Απο Πέμπτη σε Πέμπτη θὰ καταντήσωμε είς τόν μήνα που δέν θάχη Πέμπτη και Σάββατα.

— Σήμερα γίνεται δοξολογία εις τὸ Γαβὶ διὰ τὰ γενέθλια τῆς βασιλικῆς μας. Νὰ τὰ γιλιάζω.

— Δέκα λοιπὸν συνέλαβον τὸν ποιητὴν Λ. Μίχαν Γιανῶν καὶ τὸν πρῶτον ἀγχιμάχον κοντὰ εἰς τὸν Κερπεντσί. Τώρα λοιπὸν θὰ ἔγωμεν πάλιν ληστῶν τὸ ἀνάγκασμα. Καλὴ ἀρχή.

— Ὁ φιλόπατρις ὑπουργὸς τῶν ναυτικῶν, ὁ ὅποιος ἀνέλαθε νὰ ἐκτελέσῃ τὴν μόνην ἐπιθυμίαν τῶν Ἑλλήνων, νὰ ἔχωμεν στόλον, ὑπέβαλεν εἰς τὸν βασιλέα ἔλθεσιν περὶ κατασκευῆς δύο νέων βαρκακιῶν κατὰ τὸ τελειώτερον σύστημα. Ὁ κ. Μπούμπουλης, ὡς ὑπουργὸς τῶν ναυτικῶν, θ' ἀφίχῃ τὰ καλλιτέρα ἀναμνηστικὰ.

— Ἐνα λεωφορεῖον ἰδιωτικὸν ἐρχόμενον ἀπὸ τὰς Θήβας με δέκα ἐπιβάτας ἀναποδογομίσθη εἰς τὸ γεφύρι τῆς Κάζας καὶ ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἐκρεμίσθησαν εἰς τὸ ποταμὶ μαζὶ με τὰ ἄλογα καὶ τὸ λεωφορεῖον καὶ κατατακίσθησαν. Ἄς ἐπρόσεχαν.

— Ὁ διευθυντὴς τοῦ βασιλικοῦ σταύλου Στέρνους τις καθαρίζων τὰ βεζύλνερ του ἐπιτηγάθη εἰς τοὺς βουδώνας βαρέως. Ἄς ἐπρόσεχε καὶ αὐτός.

— Ὁ καλὸς μας φίλος κ. Νω. Καλοστύπις μετέβη εἰς τὴν ἰδιαιτείαν του πατρίδα Κυνοουρίαν, ὅπως ἀποδοθῇ εἰς τὸν βουλευτικὸν ἀγῶνα. Οἱ συνεπαρρητότατοι ἐκτιμώντες τὸν ἱκανὸν καὶ τίμιον τούτον νέον, πιστεύουμεν ὅτι θέλουσιν ἀναδείξει αὐτὸν ἀντιπροσώπων τὸν.

— Στὴ Κρήτη ἕνας τυρκοκὸς ἐσκότωσε ἕνα μιλοποταμίτην, ἀμέσως δὲ ὅλη ἡ ἐπαρχία τοῦ Μυλοποταμοῦ ἐσκώθη εἰς τὰ ὄπλα καὶ συνελαβε ἕνα τούρκον πλοῦσιον ἀγχιμάχον, τὸν ὅποιον δὲν θὰ ἀπολύσῃ πρὶν ἢ διοικήσῃ τοὺς παραδάσει τὸν τούρκον. Αὐτοὶ οἱ Κρητικοὶ δὲν θὰ ἡσχάσῃ ποτὲ, καὶ γὰρ αὐτὸ καλὰ θὰ κάμῃ νὰ τοὺς ξεφορτωθῇ ὁ Σουλτάνος καὶ τοὺς φορετώσῃ στὴ γὰρῃ μας.

— Ὁ γάλλος Μαρὶ ἐνοίκιασε τὸ θέατρο τοῦ Φαλήρου διὰ τέσσαρα χρόνια. Θὰ τὸ χαλάσῃν δὲ καὶ θὰ τὸ φρειάσῃν καλλιτέρον καὶ ὠραιότερον. Σκάνει τὸ Φάληρον, σκάνει.

— Οἱ κλειστοὶ ὑπορέρουσιν πῶν δῆλῶν τοὺς με τὸν κτηνιάτρῳ, ὁ ὅποιος τοὺς βγάξει τὴν ψυχὴν, ἕως βίου ἐπιβιωρήσῃ τὰ βώδεια καὶ ὅσση ἄδεια πρὸς σφαγή. Αὐτὰ εἶνε μασηκαροκαμάματα καὶ βεζιλίγια.

— Μία βωσικὴ ἐφημερίδα λέγει ὅτι τὸ ζήτημά μας θὰ ἀρῆται ἀκόμη νὰ λυθῇ. Θὰ ἴνη παρμπερδεύην.

— Τρεῖς λευποτάτα χωροφύλακες ἐκτόπισαν καὶ ἐκλύσαν ἕνα ἄνθρωπον κοντὰ εἰς τὰς Πάτραις. Τὶ ἄλλο μπορούσαν νὰ κάμουν διὰ νὰ ζήσουν.

— Τώρα κοντὰ θὰ ζεστρώσῃ καὶ ἄλλη καινούρια ἐφημερίδα με ὄνομα Δέκατος Σιατός αὐτῶν εἰκοστέτος γιλιστός ὕψους τέταρτος, πρῶτας δευτέρος καὶ τρίτος. Μὴ χειρότερα.

— Ὁ ἐν Πειραιεὶ δικαιογιστός Κωνστ. Χριστόπουλος ἢ φάβας ζῆπει δι' ἀγωγῆς του 20000 δραχμᾶς ἀπὸ τὸν πρῶτον εἰρηνοδίκην Πειραιῶς, ὡς ἐλαττωσάντα τὴν ὑπόληψιν καὶ τὴν πελατιάον του. Ὡς πρὸς τὴν ἀγωγὴν καλῶς ἔπραξε, διότι ὅπωςδὴποτε φαίνεται ὅτι ἐχει λαμβάνειν καὶ ἀξίαν ἢ προῖξ του, ὡς πρὸς τὴν ἐλάττωσιν ὅμως τῆς ὑπόληψης καὶ τῆς πελατίας του θὰ φροντισώμεν νὰ τὰ ἀποκτήσῃ. μῶλον ἐπὶ ἀποῦ λέξῃ τὰς 20000 δραχμᾶς καὶ ἄλλας τόσσας ἀπὸ τὸν Ὀμηρίδην καθ' ὃν ἔχεισιν ὁμοίαν ἀγωγὴν ἱκανοποιεῖται καὶ δὲν ἔχει ἀνάγκην τῆς ἀνακτίσεως. Νὰ προσέχῃ ὅμως νὰ μὴ χάσῃ τὸ μυαλὸν του, καὶ τότε αὐτὸς θὰ ζήτῃ παπάδες νὰ τὸν διαβάσῃν καὶ ἡμεῖς σχοινὰ νὰ τὸν δέσωμεν.

— Ἄγνοεῖ μὰ τὸν Θεὸν τί νὰ εἴπῃ τις περὶ ἑνὸς Κωνσταντινοῦ Πετσάλν, ἐν Χαλκίδι διακένοντας, ὅστις ὄραεῖς παρὰ τῶν γυναικῶν τοῦ χωρίου Βροχάρια, ἀκολουθία αἰσχρῶν ἐπιγυρηάσεων, διέδωκε ὅτι ἐγένετο κατ' αὐτοῦ ἀπόπειρα δολοφονίας, ἐφ' ᾧ καὶ ἐν μέσται Ἀθήναις δοξολογία ἐψάλη διὰ τὴν διάσωσιν τῆς πολυτιμοῦ ζωῆς του ὑπὸ τῶν οὐρανῶν του. Ὁ κὺρ Κώστας Πετσάλν, φαίνεται, ἀγαπᾷ πολὺ τὴν ζωὴν του καὶ δὲν ἐπιθυμεί νὰ χάσῃ αὐτὴν πρὶν δυνθῇ νὰ φάγῃ καὶ τὰ ἀπυμεινάρια τῆς ἑπ' αὐτοῦ καταλυτῆσις περιουσίας τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Ἡλίου. Συμβουλευόμεν τοὺς συγγενεῖς του ἀντὶ νὰ τελώη δοξολογίαν ὑπὲρ τῆς δικαίωσης τῆς ζωῆς του, καλλίτερον νὰ ψάλλωσιν εὐχὰς καὶ λιτανείας ὑπὲρ τῆς δικαίωσης τοῦ μυαλοῦ του, φροντίζοντες συνάμα καὶ τῆς εἰς Κέρκυραν ἀποστολῆς του.

ΜΙΑ ΝΥΚΤΑ.

Τί νύκτα! τί ῥωμάντζα! τί μυρωδιὰ καὶ βρῶμα! Εὐρίσκεται γεμάτο τοῦ οὐρανοῦ τὸ στρώμα, με χίλια τόσα ἄστρα, καὶ μόνον ἡ σελήνη, τὸ φῶς τῆς εἰς τοὺς δρόμους σὰν κ' ἄλλοτε δὲν χύνει, κ' εἶνε παντοῦ σκοτάδι. . .
Μὰ τί ὠραῖο βράδυ!

Τί νύκτα! τί ῥωμάντζα. . . τί ὠμορφιά καὶ χάρι! Δὲν φαίνεται ν' ἀνάβῃ οὐτ' ἕνα κἀν φανάρι σὲ μιὰ πλατεῖα μέσση, οὔτε εἰς ἕνα δρόμον καὶ εἶνε τόσος σκοτὸς ὅπου σὲ φέρνει τρόμον εἰς ὅλο τὸ κορμὶ σου, καὶ πιάνεται ἡ ψυχὴ σου.

Μπορεῖς σ' αὐτὸ τὸ σκοτὸς τὸ σπῆτι σου νὰ χάσῃς, καὶ σὲ κἀνένα στυλο τὰ μούτρα σου νὰ σπᾶσῃς, φαρδὸς πλατύς νὰ πῆσῃς τὸν δρόμον νὰ μετρήσῃς, καὶ μέσα στὸν ἀσβεστὴ νὰ μπῆς νὰ κολυμπήσῃς, χωρὶς κανεὶς νὰ πάρῃ γιὰ ὄλ' αὐτὰ χαμπάρι.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

ΑΓΓΛΙΑ.

Ἡ Ἀγγλία λέγει ὅτι δὲν ἔχει σκοπὸ νὰ κατακτήσῃ τοὺς Ζουλοῦδες, διὰ δὲ τοὺς ζυρισθέντας παπάδες τῆς Κύπρου λέγει ὅτι ἔχεινε κατὰ λάθος. Νὰ, ποὺ ξέρουσιν καὶ οἱ Ἀγγλοὶ τὸ γιανὶ ὄλοντο.

ΓΑΛΛΙΑ.

Ὁ Βάδδινγκτων καὶ ὁ Γαμβέτας λέγουσιν ὅτι τὸ ἑλληνικὸν ζήτημα κατ'ἐπίστασιν ζήτημα φιλοτιμίας διὰ τὴν Γαλλίαν, ἡ ὅποια δὲν ἐννοεῖ νὰ ὑποχωρήσῃ, διὰ τὰ Γιάννενα ὅμως λέγουσιν ὅτι ἐνδεγόμενον νὰ ὑποχωρήσῃ, ἂν πλεόν ἐπιμένῃ παρὰ πολὺ ὁ Σουλτάνος. Κακὰ Χαμπάρια.

ΙΤΑΛΙΑ.

Ἡ Ἰταλία εἰδοποίησε ὅλας τὰς δυνάμεις ὅτι, ἐπειδὴ ἡ βουλὴ τῆς Ἰταλίας ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἱκανοποιηθῇ ἡ Ἑλλὰς, ἀναγκάζεται νὰ ὑποστήρικτῃ αὐτὴν εἰς τὸ ζήτημα μὲ ὅλα τὰς δυνάμεις.

ΑΥΣΤΡΙΑ.

Ἡ Αὐστρία ἔχει μπερδεψοδουλειὰς μετὰ τὴν παραίτησιν τοῦ Ἀνδράσου, διότι ὁ Βισμάρκ τὸν ὑποστηρίζει καὶ λέγει, ὅτι τα συμφοροῦντα τῆς Αὐστρίας καὶ Γερμανίας ἀπαιτοῦν νὰ μείνῃ πρωθυπουργὸς ὁ Ἀνδράσους. Γιὰ μᾶς οὔτε λόγος γίνεται.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ.

Ἡ γερμανικὰ ἐφημερίδες ἐτσακώθησαν μετὰ τὰς ῥωσικὰς καὶ φοβερίζουσιν ὅτι ἡ Γερμανία ἐσωσε τὴν Ῥωσίαν στο Βερολίον ποὺ ἤθελε νὰ ἀπορριφθῇ ὅλας ἡ ἀπαιτήσεις τῆς, ἡ δὲ ῥωσικαὶ ἐφημερίδες λέγουσιν πάλιν ὅτι εἰς τὸν Γαλλικὸν πολέμῳ ἡ Ῥωσία ἐσωσε τὴν Γερμανίαν, διότι δὲν ἔλαβε μέρος. Ἄς φαγωθῶν.

ΡΩΣΙΑ.

Ἡ Ῥωσία κυττάζει τοὺς μηδενιστάς τιν' ὡς πρὸς τὸ ζήτημά μας δὲ ὑποστηρίζει τὴν Τουρκίαν νὰ ἐπιμένῃ νὰ μὴ μᾶς παραχωρήσῃ τὰ Γιάννενα. Ὄρος συμπεθερά! Ἀγαπᾶτέ τὴν.

ΤΟΥΡΚΙΑ.

Ὅλαι ἡ τουρκικαὶ ἐφημερίδες ὑποστηρίζουσιν ὅτι πρέπει μετὰ κάθε τρόπον νὰ λυθῇ τέλος πάντων

των ταχῶς τὸ ζήτημά μας, διότι ἡ ἀνάμικτα καταστάσις καταστρέφει τὴν τουρκίαν, ἡ ὅποια δὲν ἔμπορει νὰ ὑρῇ κἀνένα δάνειο πρὶν λυθῇ τὸ ἑλληνικὸν ζήτημα. Ὁ Θεὸς ἄς διαφωτίζῃ καὶ ποντικοδυναμὸν τοὺς τούρκους μας.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

τῆς πρώτης ἐν Κωνσταντινουπόλει συνελεύσεως τῶν ἐπιτροπῶν.

Ἡ σάλα τοῦ Σαφὲτ-πασᾶ ἦτο τὴν ἡμέραν τῆς συνεδριάσεως στολισμένη με ἑλληνικὰς καὶ τουρκικὰς σημαίας. Ὁ Σαφὲτ, ἄμα ἐκτύπησαν ἡ δὴ δεκα, σηκώθη ἀπὸ τὸ τραπέζιν του καὶ ἐξαπλώθη μ' ὅλο του τὸ βραχίτι εἰς τὸ παχὺ μεντέρι τῆς σάλας του, τὸ δὲ ταμπουκὸν ὀλίγον τοῦ ἔφερε τὸ ταμπουκί του με ὅλο τὸ σέβας.

Εἰς τὴν μίαν ἔρθανσαν καὶ οἱ δύο ἄλλοι ἐπιτροποὶ τούρκου, ὁ Μουνιφ-ἐφέντης καὶ ὁ Σάβδης-πασᾶς, οἱ ὅποιοι με ἕνα τεμενὰ ἐξαπλώθησαν εἰς τὸ μεντέρι τοῦ Σαφὲτ.

Ὁ Σάβδης-πασᾶς διέταξε ἀργιλὲ καὶ ὁ Μουνιφ-πασᾶς, οἱ δὲ καφέδες, τὰ σεμπέτια καὶ ἡ γαστρονόμος ἐπήγαυαν καὶ ἔρχοντο.

Εἰς τὰς δύο ἦλθαν καὶ οἱ Ἕλληνες ἐπιτροποὶ, Ἡρέλιας καὶ Κουντουριώτης, οἱ ὅποιοι ἀπὸ ἔργων τὴν κάπελλα των καὶ ἔγαυεῖσαν, διέταξε ὁ Σαφὲτ καὶ τοὺς ἔβγαλαν οἱ καθάμιστες τὰ ταμπουκὰ καὶ τοὺς ἔδωσαν χρυσὰ ταμπουκία, ἔπειτα δὲ τοὺς ἔλαμε νόημα νὰ καθίσουν καὶ αὐτοὶ στὸ μεντέρι.

Ἀμέσως ἀπὸ ἐκάθησαν, δύο ἀράπιδες τοὺς ἔφεραν καφεὲ καὶ ταμπουκί.

Εἰς αὐτὴ τὴ θέσιν καὶ οἱ πέντε ἐκάπνιζαν μιὰ ὄρα χωρὶς νὰ βγάλουν λέξι, ἕως ὅτου ὁ Σαφὲτ χασμουρηθεὶς καὶ τενωθεὶς ὀμίλησε πρῶτον, καὶ ἄρχισε ἡ συζήτησις ὡς ἑξῆς.

δὲν ἔξω κ' ἐγώ, ἔχω ἀπὸ προγῆς νὰ λάβω εἰδήσεις.

Σάβδης-πασᾶς.—Λοιπὸν διαλύσατε τὸ κρατόπεδο τῆς Λεπενούς. Ἄμ ἦτο γελιοτὸ πρᾶγμα ἢ φιογούρα ποὺ θελήσατε νὰ μᾶς κάμετε μ'αὐτό. **Βράβλιας.**—Ἦτανε γιὰ τὰ μάτια τοῦ κόσμου. Τώρα δὲν τὰ ξέρουμε.

Μουνιφ.—Ἀλήθεια, εἶδα πῶς ὅτι ὁ πληθυσμὸς τοῦ βασιλείου σας τῆξσε ἀπὸ ἰδῶ καὶ δέκα χρόνια κοντὰ 250 χιλιάδες. Εἶνε ἀλήθεια;

Κουντουριώτης.—Μάλιστα, μάλιστα.

Σαφὲτ.—Αὐτὸ μᾶς ἐνδιαφέρει πολὺ καὶ μᾶς εὐχαριστεῖ περισσότερον, διότι εὐρήκαμε τρόπο νὰ λύσωμε τὸ ζήτημα. Ὁ λόγος ποὺ ἡ Εὐρώπη θέλει νὰ σᾶς δώσωμε μερικὰ μέρη ἀπὸ τὰ δικὰ μας, εἶνε μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ μεγαλώσῃ τὸ βασιλείον σας καὶ κάμῃ καὶ περισσότερον πληθυσμό. Δὲν εἶνε ἔτσι;

Βράβλιας.—Μάλιστα, μάλιστα.

Σαφὲτ.—Ἄ μὴ πάθῃ! Νὰ λοιπὸν τί ἐσκερθῆκαμε. Ἀπὸ τὸ βασιλείον σας κάτε δέκα χρόνια ἀξία 250 χιλιάδες, σὲ εἰκοσι χρόνια θὰ ἀξίησῃ ἀκόμη κατὰ 500 χιλιάδας καὶ ἔτσι νὰ ἡ ἐπαρχία ποὺ θέλωμε νὰ σᾶς δώσωμε, χωρὶς νὰ σᾶς δώσωμε τίποτε. Γιὰ σκερθῆτε αὐτὴ τὴ πρότασιν μας καὶ ἔλατε νὰ ξανακουσεντιάσωμε τὴν Κυριακὴν ποὺ εἶνε σκόλι σας ἢ τὴν Παρασκευὴν ποὺ εἶνε σκόλι μας, νὰ πάρωμε καὶ καφε καὶ ταμπουκί. Πανίντός.

Αὐτὰ εἶπε ὁ Σαφὲτ-πασᾶς, καὶ ἔφυγε καὶ τοὺς ἔφρασε με ἀνοιχτὸ στόμα τὸν κὺρ Βράβλια καὶ Κουντουριώτη.

Ἄργος, 20 Αὐγούστου 1879.

Κύριε Ἀριστοφάνη.

Πολὺν καιρὸν ἔχω νὰ σοῦ γράψω θὰ ἐπαναλάβω ὅμως τὴν ἀλληλογραφίαν, διότι ἐπλεύσασαν ἐνταῦθα αἱ νεώτεραι ἰδέαι. Ἴνα πεισθῆς, σημειῶ τὸ νέον εἶδος τῆς θανατικῆς ἐκτελέσεως, ὅπου ἀναντιρρήτως προώριστη νὰ ἀντικαταστήσῃ πάντα τὰ μέχρι τοῦδε γνωστὰ συστήματα.

Ἔγει ἐπὶ δημοσίας πλατείας ἐτοιμοὶν ἀεροστάτων καὶ ἐντὸς αὐτοῦ τοποθέτησον καλῶς τὸν εἰς θάνατον καταδικασθέντα, ἐλευθερον ὅμως

δεσμῶν, καὶ ἄρες νὰ ἀνέλθῃ εἰς τὰ ἀίθερα ὕψη. —Τί θὰ διανοῦται ὁ ἄνθρωπος αὐτός, βαδίζων ὀλόσωμος εἰς τὸν ἀπλαστον Πλάστον; —Ὅποια τύχη τὸν περιμένει;

Ἐκ τῆς ποίτης ὅμως ταύτης δυνατὸν εἶναι νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τοὺς κόλπους τῆς κοινοῦνίας καὶ ὁ ἄδικος καταδικασθεὶς ἀθῶος, καὶ μέγας τις κακούργος, διότι ἐξ ἀδύλου τύχης ἐνδέχεται νὰ καταπέσῃ ἀβλαβὸς ἐντὸς θαλάσσης, λίμνης ἢ γλῶκῃς, καὶ ἐπειδὴ ἡ ἐντορὶα ἐξέρχεται ἐκ βεβαίου καὶ μυστηριώδους θανάτου, ὁ χειρότερος τῶν κακούργων θὰ μεταμεληθῇ καὶ καταστῇ χρυσός πολλίτης.

Ἄλλ' ἂν καταπέσῃ τις, τὴν ἡμέραν ἢ τὴν νύκτα κατὰ κεφαλῆς ἐρωτευμένων, διδασκάλων, βουλευτῶν, τραπέζιτων, ἐντὸς θεάτρου κλ. κλ.; ἴσως καὶ τότε προκύβῃ καλὸν τι ὀπωροδότησε ὅμως ἡ ἐφεύρεσις δὲν εἶναι ἀνεξετάστως ἀπαράδεκτος, καὶ καλὸν εἶναι νὰ γείνωσι μικρὰ πειράματα, ἀπὸ καὶ καταδικῶν ἀρθῶνους ἔχομεν, καὶ ἰδιοτρόπους οὐκ ὀλίγους καὶ χορήματα ἄφρονα.

Ἄν ἡ κυβερνήσις ἀποφασίσῃ τὴν δοκιμὴν, ὑπόσχομαι ὅτι τὸ Ἄργος προσφέρει καὶ τὴν δαπάνην τοῦ ἀεροστάτου καὶ τοὺς ἐντὸς τεθησομένους. Βίβιν οὗτοι, πρῶτος ὁ Νέανθος Προμηθέουλος, δικηγόρος, καὶ δευτέρος ὁ Α'. Εἰρηνοδικειακὸς Πάρδρος, ἀξιόλογοι συνεταῖροι, καταδισθέντες ἐσγάτως ἐπὶ νοθεύσει τῶν μέτρων καὶ σταθμῶν τῆς δικαιοσύνης.

Ὁ φίλος ΜΙΑ.

Ἐκ Πατρῶν τὴν 18 Αὐγούστου 1879

Φίλιππε Ἀριστοφάνη.

Ὁ φίλος Πόρτολος διὰ νὰ ἔχη ὀδηγὸν τὸν Κουμπογειμῶνα τὴν ἐπαθε χιμῆτικη, δηλαδὴ ἐσουφροποιεῖ τὰ πρᾶγματα ἀπὸ τὸ μετὰ τοῦ Γ. ἐταιχῶν κατᾶστημα καὶ τὰ ἀποθηκεύει δι' ἀσφάλειαν εἰς τὴν κασέλα του. Ἄλλὰ κατὰ τὴν παραμίαν ἀγαπᾷ ὁ Θεὸς τὸν κλέπτην, ἀλλὰ ἀγάπα καὶ τὸν οἰκοκύρη, διὰ τοῦτο ὁ συνέταγός σου ἔπῃρε τὸν ἀστυνόμον καὶ τὸν συνέλαβε σὰν ποντικὸ στὸ μέλι, ἔνεκα τούτου δὲ ἔγεινε χωρισμός, κατηγγέλη καὶ ἐμουνηζουρώθη, ἦλλε

Τί νύκτα! τί ῥωμάντζα! σκοτάδι βασιλεύει καὶ δυνατὸς ἀέρας μουγκρίζει καὶ σαλεύει τὰ δένδρα, τὰ πλατάνια, τοὺς κλώνους καὶ τὰ φύλλα, καὶ φέρνει τόσον κρύον καὶ τὴν ἀνατριχίλα στὸ στήθος καὶ τὴν πλάτῃ του κάθε διαβάτη

Ψυχὴ μου! τί ῥωμάντζα! τί φύσημα τ' αέρα τί μυρωδιὰς μᾶς φέρνει ἀπ' τὸ Παλάτι πέρα! Μυρίζουν παπαρούνες, χαμόμηλα, μυρσίναις, καὶ κατρουλιὰ καὶ ἄνη μαζὶ καὶ καθαλίνας κ' ἡ μυρωδιὰ εὐφραίνει κάθε καρδιά καυμένη.

Τί ὁρεσπερὸς ἀέρας! φυσάει καὶ σηκῶνει τῶν δρόμων τῆς Ἀθήνας τὴν ζηλεμένη σκόνην κ' ἀμέσως σοῦ γεμίζει τὴν μύτη σου, τὸ στόμα τὰ μάτια σου καὶ ὅλα τὰ μούτρα σου με χῶμα, κ' ἂν ὁ Θεὸς τὸ δώσῃ, ἔμπορει νὰ σὲ στραβώσῃ.

Τί σκότος κ' ἡσυχία! φωνὴ δὲν ἀντηχάει. . . Ἐνας τραμποῦκος μόνον με πάθος τραγουδάει α' Εὐὸ κοιμᾶσαι, φῶς μου, μέσα στὴν κουνουπιέρα, κ' ἐγὼ ὁ κακομοῖρης γυρίζω νύκτα μέρα σὲ κάθε σοκατάκι, σὰν ἔρημον πουλάκι

Πολλοὶ πιστέψαν ὅτι ἡ σκόνην θὰ σκορπίσῃ, Ἄποῦ ἡ δημαρχία δὲν ἔχη πλιά Παρίση. Μὰ κ' ἀπ' αὐτὸ δὲν ἦλθε ὠφέλεια καμμία, καὶ θε νὰ κάμῃ πρᾶξι καλὴ ἡ δημαρχία νὰ ξαναδιορίσῃ τὸν φίλον μας Παρίση.

Ψυχὴ μου. . . νὰ, ἀρχίζει γλυκὰ νὰ ξεμερώνῃ. Ἐχόρτασ' ἡ κοιλιὰ μου ἀπὸ ἀφράτῃ σκόνην, καὶ λίγ' ἀκόμ' ἂν μείνω, θὰ πάθω ἀσφυξία ἀπὸ τῶν καθαλίων τὴν τὴν εὐωδία. Τί ὠμορφίαις ποὺ εἶνε τὴν νύκτα αἱ Ἀθῆναι.



ΤΑ ΜΕΛΛΟΝΤΑ.

Φιλικὸς συμβιβασμὸς τῆς διευθετήσεως τῶν Ἑλληνοτουρκικῶν ὀρίων καὶ προπαρασκευαί διὰ τὴν μελετωμένην μέλλουσαν ἑλληνοτουρκικὴν συμμαχίαν καὶ αἰωνίαν εἰρήνην.

δὲ εἰς τὴν Ἀθήνα διὰ νὰ νυφτῆ, ἀλλὰ φαίνεται δὲν ἐπλήθη μὲ καλὸ σαποῦνι καὶ διὰ τοῦτο ἐγύρισε ὀπίσω κατάμαυρος. Ἄς ὄψεται ὁ χειμῶνας ποῦ τὸν πῆρε στὸν λαιμὸν του

ΚΟΠΑΝΟΣ.

Ἐκ Πατρῶν.

Ἀριστοφάνη.

Ἡμεῖς ἐδῶ εἰς τὸν τόπον μας γνωρίζομεν ὅτι ἐσωφρόνητες τόσοι πολλοὺς καὶ καλοὺς, δὲν θὰ θὰ δυνηθῆς, καυμένε, νὰ σωφρονήσῃς καὶ ἐκεῖνον τὸν θεοπάλαθον ταχυδρομικὸν ὑπάλληλον Θ. Ι. Π. ὅπου σηκῶνῃ τὴν γειτονιά κατὰ τὴν ὁδὸν Καλαβρύτων εἰς τὸ ποδᾶρι κάθε νύκτα, καὶ νομίζει ὅτι δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου συσταίγεται,

νὰ κάθηται νὰ περιδρομιάζῃ εἰς τὴν βυσινάδα τοῦ Τσιγλάνου.

Ἐάν σὺ δὲν τὸν σωφρονήσῃς, γνωρίζομεν ἡμεῖς τὸν τρόπο νὰ τὸν σωφρονήσωμεν.

ΚΝΩΣΑΛΟΝ.

Ἐκ Πατρῶν.

Ἀγαπητὲ Ἀριστοφάνη.

Σὺ παρακαλῶ γνωστοποίησε, ὅτι ἐκτίθενται εἰς ἐκούσιον πλειστηριασμὸν ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμῶ ὑπαλλήλου Βασιλείου Πουλημένου τὰ ἐξῆς πράγματα.

1) Ὁ Ἰησοῦτισμὸς τοῦ Κωνστ. διευθυντοῦ τοῦ Λυκείου. 2) Ἡ κολακεία τοῦ διδασκάλου Κωνσταντάκη. 3) Τοῦ ξέντου Φέντα ὑπαλ. τοῦ λυκείου ἢ ραδιουργία. 4) Τοῦ ἀγρχαμμάτου καθη-

γχοῦ Π. τὸ ψηλὸ καπέλλο. 5) Τοῦ Γυμνασιάρχου ἢ τεμπελιά. 6) Τὰ 15 ἄριστα τοῦ μαθητοῦ τῆς 4ης τάξεως τοῦ γυμνασίου. 7) Ἡ εὐφυΐα τοῦ συντάκτου τοῦ Φορολογουμένου. 8) Ἡ ποιότης τοῦ Συνοδίου. 9) Ἡ ῥητορικὴ τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμῶ ὑπαλλήλου. 10) Τὰ κολέτα τοῦ Ποντίκου καὶ τέλος τὸ ποίημα τοῦ Γάλλου Μπὸν ἀ' Ἀγλαΐα.

Οἱ κύριοι ὑπερθεματισταὶ δέον νὰ ἔχουν τὰ ἐξῆς προσόντα.

Νὰ ᾔνε ἄνδρες μὲ ὑψηλὰ καπέλλα καὶ μὲ μουστάκια καὶ γενεῖα.

ΠΑΣΤΡΙΚΟΣ.

Τὰ τοῦ κιβωτίου Ἀθηνῶν εἰς τὸ προσεχές.